

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22464/2023
06.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Ивана Трајковић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Свети Сава“ из Пирота, кога заступа пуномоћник Душан Димитријевић адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 339/22 од 08.06.2022. године, у седници одржаној 06.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 339/22 од 08.06.2023. године и **ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** пресуда Вишег суда у Пироту Гж 339/22 од 08.06.2022. године и пресуда Основног суда у Пироту П 415/17 од 13.12.2020. године, исправљена решењем истог суда П.1167/21 од 16.03.2022. године, тако што се:

а) **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена ОШ „Свети Сава“ у Пироту да тужиоцу, мал. АА из ..., накнади штету, и то:

- на име физичких болова износ од 100.000,00 динара
- на име претрпљеног страха износ од 90.000,00 динара
- на име душевних болова због умањења животне активности износ од 60.000,00 динара

све са законском затезном каматом почев од 13.12.2021. године, као дана пресуђења до коначне исплате, у року од 8 дана од пријема писменог отправака пресуде;

б) **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена да тужиоцу накнади трошкове првостепеног и другостепеног поступка у износу од 366.350,00 у року од 8 дана по пријему писменог отправака пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 106.400,00 динара, у року од 8 дана по пријему писменог отправака пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 1168/21 од 13.12.2021. године, како је исправљена решењем Основног суда у Пироту П 1168/21 од 16.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА из ..., против туженог ОШ „Свети

Сава“ у Пироту, којим је тражио да се тужени обавезе да тужиоцу накнади штету, и то на име физичких болова износ од 100.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 90.000,00 динара, као и на име душевних болова због умањења општеживотне активности износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате на све видове нематеријалне штете, као неоснован. Ставом другим изреке утврђено је да је тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете за душевне болове због наружености повучен. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 144.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 339/22 од 08.06.2023. године потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, а жалба тужиоца АА из ... одбијена, као неоснована; преиначена је одлука о трошковима поступка, садржана у ставу другом изреке исте пресуде тако што је тужилац обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 102.000,00 динара, док је иста пресуда у ставу трећем изреке остала неизмењена, а тужиоцу нису досуђени трошкови другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према оцини Врховног суда посебна ревизија тужиоца у овом спору је дозвољена, ради уједначавања судске праксе у погледу одговорности школе због повреде ученика на спортском такмичењу.

Из тог разлога, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11....10/23) одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији у смислу члана 408. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија тужиоца основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац АА је дана 25.03.2014. године, у пратњи наставника физичке културе, учествовао на спортској манифестацији у спортској хали „Кеј“ у Пироту у оквиру организованог турнира у фудбалу основних школа, као представник своје школе, тужене ОШ „Свети Сава“ у Пироту. За време игре доживео је незгоду тако што је задобио ударац у корену носа од играча супротног тима из ОШ „8. септембар“ у Пироту, који је последица ненамерног контакта у току утакмице. Том приликом тужилац је задобио повреду корена носа са преломом носне кости и крварењем у чеони синус. Доктор који се налазио на лицу места му је пружио прву помоћ, а касније су због јаких болова, мал. тужиоца одвели у пиротску болницу где је био на болничком лечењу шест дана, односно до 31.03.2014. године. Вештачењем од стране вештака медицинске струке утврђено је да је у време настанка задобијена повреда представљала тешку телесну повреду на доњој граници ове групе повреда, а утврђен је и интензитет и трајање болова и страха, као и проценат умањења

опште животне активности око 5%, при чему задобијена повреда није оставила видљиве естетске измене, па нема елемената наружености.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је закључио да је организатор такмичења у то време био Савез за школски спорт Србије и на основу њиховог календара такмичења територијалне организације, Савез за школски спорт Пирот је и организовао наведено такмичење. Организатор такмичења је Савез за спортски спорт Србије, а територијална организација организује такмичење на територији Града Пирота. Школе добијају уредне позиве да пријаве своје учешће за такмичења од Савеза за спортски спорт и Савез има обавезу да учесницима обезбеди услове за несметано одвијање такмичења, а пропозиције Савеза за спортски спорт обавезују територијалну организацију Града Пирота. Обавеза школе је да организује секције, а деца се добровољно пријављују на те секције, те је ово учешће на такмичењима добровољно и представља ваннаставну активност. С обзиром да до инцидента у току утакмице није дошло збоггибања масе или инцидента међу играчима, већ да се ради о спортској повреди насталој у току утакмице, а да је организатор такмичења Савез за школски спорт Србије, првостепени суд је оценио основаним приговор недостатка пасивне легитимације на страни туженог и одбио тужбени захтев.

Другостепени суд је прихватио разлоге првостепеног суда за одбијање тужбеног захтева, с обзиром да тужена школа није била организатор конкретне спортске манифестације већ је била учесник, да је штета за тужиоца настала ван наставне активности која се није одвијала под окриљем школе, већ у организацији Савеза за школски спорт, те да је до повреде тужиоца дошло због ненамерног ударца играча супротног тима, у току саме утакмице и фер спортског надметања, као и да није било пропуста у надзору и да се штетни догађај није могао спречити.

Основно се у ревизији тужиоца указује да су нижестепени судови на утврђено чињенично стање погрешно применили материјално право.

Наиме, тужилац је повређен као члан фудбалске секције тужене школе, којим је руководио наставник те школе, а која је учествовала у такмичењу на позив Савеза за школски спорт Србије, односно територијалне организације овог савеза на територији Града Пирота. На утакмици између екипе тужене Основне школе и екипе Основне школе „8. септембар“ дошло је до штетног догађаја. Бављење спортом, па самим тим и фудбалом, сматра се опасном делатношћу, с обзиром да услед изненадних и брзих промена тела спортисте, због саме природе ове делатности, или услед наглог дејства једног учесника у спортској манифестацији на другог спортисту, може доћи до повређивања без њихове намере да до ове последице дође. Само постојање ризика представља основ одговорности када штета настане услед дејства опасне делатности, применом члана 174. Закона о облигационим односима, а на основу одредбе члана 173. истог закона о претпостављеној узрочности. Из наведеног произлази да тужена школа одговара по принципу објективне одговорности, без обзира на чињеницу што је до штетног догађаја дошло на спортском такмичењу школа у организацији Савеза за школски спорт Србије.

Наиме, чланом 143. став 14. Закона о спорту прописано је да у односу на организоване ваннаставне спортске активности ученика и студената кроз школске,

односно универзитетске спортске секције, удружења и екипе, организовано физичко васпитање деце предшколског узраста кроз игру и спортске активности, као и у односу на обављање стручног рада у спорту, предшколске установе, школе и високошколске установе имају статус организације у области спорта, у складу са овим законом.

Према утврђеном чињеничном стању такмичење на коме је тужилац повређен представљало је ваннаставну активност у оквиру школе, а по чијим надзором је био тужилац, због чега тужена сноси одговорност за безбедност ученика своје школе који су учествовали на такмичењу као чланови фудбалске репрезентације своје школе, без обзира што се ради о ваннаставној активности. Тужилац је на такмичење отишао зато што га је одабрала школа, односно наставник који је припремао, организовао и послао фудбалску репрезентацију школе да учествује на такмичењу, па је тужилац на такмичењу представљао тужену школу. У време извођења ваннаставне активности тужилац је био поверен школи на чување, при чему је настала повреда, без обзира што је до те повреде дошло у жару борбе са противничким играчем.

У конкретном случају, за оцену приговора недостатка пасивне легитимације на страни тужене није од утицаја чињеница да је такмичење организовано под окриљем Савеза за школски спорт Србије, с обзиром да је мал. тужилац био члан фудбалске репрезентације своје школе која је учествовала на такмичењу, и да се као члан фудбалске репрезентације своје школе повредио у време када је био поверен школи на чување, у смислу члана 167. став 1. Закона о облигационим односима.

Висина накнаде штете утврђена је у смислу налаза и мишљења вештака медицинске струке, према интензитету трајања физичких болова и страха и последицама због којих је дошло до умањења животне активности, а досуђеним износима се тужиоцу може пружити одговарајућа сатисфакција за претрпљену нематеријалну штету, применом члана 200. став 2. Закона о облигационим односима, при чему ти износи немају циљ који води богаћењу тужиоца.

Из наведених разлога ревизија тужиоца је усвојена, а нижестепене пресуде преиначене, применом члана 416. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужилац је у спору успео, па му, у смислу члана 153. и члана 154. Закона о парничном поступку, припадају трошкови првостепеног и другостепеног поступка, и то: за састав тужбе 9.000,00 динара увећано за 20% (11.250,00 динара), за састав седам образложених поднесака по 9.000,00 динара увећано за 20% на име ПДВ-а, на име заступања на 12 одржаних рочишта по 10.500,00 динара увећано за 20% на име ПДВ-а, заступање на 2 неодржана рочишта по 6.000,00 динара увећано за 20% на име ПДВ-а и за састав две жалбе по 18.000,00 динара увећано за износ ПДВ-а, као и за трошкове вештачења 8.000,00 динара, укупно 306.550,00 динара. Такође тужиоцу припада право на исплату таксе на тужбу у износу од 15.400,00 динара, таксе за првостепену пресуду, за жалбу и за другостепену пресуду по 14.800,00 динара, што укупно износи 59.800,00 динара.

Тужилац је успео у ревизијском поступку, па му припадају трошкови тог поступка, у смислу члана 153. и 154. Закона о парничном поступку и то за састав ревизије 27.000,00 динара увећано за 20% на име ПДВ-а, као и такса на ревизију у

износу од 29.600,00 динара и такса на одлуку о ревизији у износу од 44.400,00 динара, што укупно износи 106.400,00 динара.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу другом изреке, на основу члана 416. став 1. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић